A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2020. május 28.*

„Közszolgálat – Tisztviselők – Szociális biztonság – A személyzeti szabályzat 73. cikke – A tisztviselők baleset és foglalkozási megbetegedés elleni biztosítására vonatkozó közös szabályzat – 16. cikk – Foglalkozási megbetegedés bejelentése – 22. cikk – Orvosi bizottság – Valamely betegség foglalkozási eredete elismerésének megtagadása – Az orvosi bizottság véleményének szabálytalansága”

A T-213/19. sz. ügyben,

AW (képviselik: L. Levi és S. Rodrigues ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Parlament** (képviselik: T. Lazian és I. Lázaro Betancor, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a felperes által 2016. július 15-én és 28-án valamely betegség foglalkozási eredetének elismerése iránt benyújtott kérelmeket elutasító, 2018. augusztus 7-i parlamenti határozatok megsemmisítése iránt az EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

tagjai: R. da Silva Passos elnök, I. Reine és L. Truchot (előadó) bírák,

hivatalvezető: L. Ramette tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. február 26-i tárgyalásra,

meghozta következő

Ítéletet[1]

[omissis]

A jogkérdésről

[omissis]

* Az eljárás nyelve: francia.

1 A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

A kereset megalapozottságáról

[omissis]

31 A felperes azt állítja, hogy a szóban forgó betegségek foglalkozási eredetének elismerése iránti eljárás során benyújtott számos iratot nem hoztak az orvosi bizottság tudomására a 2018. április 10-i ülésen. A felperes hozzáteszi, hogy doktor B elküldte ugyanezen iratokat doktor C-nek, azonban ez utóbbi megtagadta azok orvosi bizottságnak való továbbítását, követve a Parlamenttől kapott azon „utasítást”, hogy ne vegye figyelembe a 2017. március 30. után továbbított iratokat. Márpedig a felperes szerint kizárólag az orvosi bizottság, nem pedig a kinevezésre jogosult hatóság feladata annak megítélése, hogy számára mely iratok lehetnek relevánsak.

32 Ilyen körülmények között az orvosi bizottságnak, mivel nem a teljes, a szóban forgó betegségek foglalkozási eredetének elismerése iránti eljárás 2016. júliusi megindítása óta a felperes által benyújtott összes iratot tartalmazó akta alapján járt el, nem állt rendelkezésére az elérhető összes olyan irat, melyek hasznosak lehettek az értékelése elvégzéséhez, megsértve ezáltal a biztosításra vonatkozó szabályzat 22. cikke (3) bekezdésének első albekezdését.

[omissis]

44 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a személyzeti szabályzatnak az e szabályzat 73. cikke alapján eljáró orvosi bizottságra vonatkozó rendelkezései által követett cél az, hogy minden orvosi jellegű kérdés végleges értékelését orvosszakértőkre bízza (lásd: 1991. október 4-i Bizottság kontra Grill ítélet, C-185/90 P, EU:C:1991:380, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2000. június 16-i C kontra Tanács ítélet, T-84/98, EU:T:2000:156, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az orvosi bizottság arra irányuló feladata, hogy teljes mértékben objektíven és függetlenül ítéljen meg orvosi kérdéseket, megköveteli, hogy a bizottság mérlegelési szabadsága teljes mértékben érvényesüljön. Az orvosi bizottság tényleges orvosi értékelését véglegesnek kell tekinteni, amennyiben azt szabályszerű feltételek között állították ki. Az uniós bíróságnak kizárólag annak vizsgálatára van hatásköre, hogy egyrészt szabályszerű volt-e az említett bizottság felállítása és működése, másrészt szabályszerű-e a véleménye (lásd: 2017. október 25-i Lucaccioni kontra Bizottság ítélet, T-551/16, nem tették közzé, EU:T:2017:751, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 A biztosításra vonatkozó szabályzat 22. cikke (3) bekezdésének első mondatából kitűnik, hogy az orvosi bizottság által adott orvosi vélemény érvényességéhez az szükséges, hogy az orvosi bizottság megismerhesse az összes rendelkezésre álló és az értékeléséhez esetlegesen hasznos dokumentumot (lásd ebben az értelemben: 1997. július 15-i R kontra Bizottság ítélet, T-187/95, EU:T:1997:119, 49. pont; 2004. március 3-i Vainker kontra Parlament ítélet, T-48/01, EU:T:2004:61, 132. pont).

46 E tekintetben, noha a betegség foglalkozási eredetének elismerése iránti eljárásban benyújtott összes irat a biztosításra vonatkozó szabályzatban előírt rendszer hatálya alá tartozik (lásd ebben az értelemben: 1991. október 1-jei Vidrányi kontra Bizottság ítélet, C-283/90 P, EU:C:1991:361, 25. pont), sem a személyzeti szabályzat 73. cikke, sem az annak alapján elfogadott közös szabályozás nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely pontosítaná azon iratok jellegét, melyeket az orvosi bizottság e szabályozás 22. cikke (3) bekezdésének első albekezdése szerinti aktájának tartalmaznia kell.

47 Ezzel szemben ez utóbbi szövegből kitűnik, hogy az aktának tartalmaznia kell a rendelkezésre álló és az orvosi bizottság számára esetlegesen hasznos, a jelentése elkészítéséhez szükséges értékelések elvégzését lehetővé tevő iratok összességét.

48 A jelen ügyben nyilvánvaló, hogy a Parlament nem továbbított az orvosi bizottságnak bizonyos, a felperes által a szóban forgó betegségek foglalkozási eredetének elismerése iránti kérelmei alátámasztása érdekében eredetileg benyújtott iratokat.

49 Az iratokból kitűnik és nem is vitatott, hogy az orvosi bizottságnak nem továbbított iratokat a gerincfájdalom foglalkozási eredetének elismerése iránti kérelmet illetően az A 9. melléklet 45. oldalán említették meg, az idegi alapú csalánkiütések foglalkozási eredetének elismerése iránti kérelem esetén pedig az A 10. melléklet 176. oldalán (a továbbiakban: vitatott iratok). A vitatott iratok száma a gerincfájdalom foglalkozási eredetének elismerése iránti kérelem esetén 15, az idegi alapú csalánkiütések foglalkozási eredetének elismerése iránti kérelem esetén pedig 19. Ezen iratok között többek között orvosi jelentések szerepeltek, amelyek e betegségek foglalkozási eredetére következtettek, valamint az Európai Közösségek intézményei közös egészségbiztosítási rendszerének (RCAM) különféle jóváhagyásai a felperes által végzett kezelést illetően.

50 A Parlament kifejti, hogy azért mellőzte ezen iratokat, mivel véleménye szerint azok a korábban továbbított iratok felesleges megismétlései.

51 A pervezető intézkedések keretében adott válaszokban a Parlament pontosította, hogy bizonyos vitatott iratok megegyeztek a már birtokában lévőkkel, mások nem kapcsolódtak az orvosi kérdésekhez, végül ismét mások hasonló adatokat tartalmaztak, vagyis anélkül, hogy azonosak lettek volna, ugyanazon információkat és következtetéseket tartalmaztak, mint amelyek már a birtokában voltak.

52 Az iratok ez utóbbi csoportját illetően, amely iratoknak a Parlament szerint az orvosi bizottság előtt felvetett kérdésekhez kapcsolódó orvosi jellege van, a Parlament jelezte, hogy azokat kizárólag annyiban mellőzték, amennyiben nem tartalmaztak az intézmény által előkészített aktában már szereplőhöz képest új orvosi tényt.

53 Ezen információkból következik, hogy a Parlament a felperes által a szóban forgó betegségek foglalkozási eredetének elismerése iránti kérelmei alátámasztására benyújtott iratok tekintetében orvosi jellegű értékelést végzett, melynek során úgy ítélte meg, hogy ezen iratok közül egyesek e tekintetben az aktában szereplő más iratokhoz hasonlatosak. Ezen értékelés orvosi jellegét maga a Parlament erősítette meg, amikor jelezte, hogy e döntés megerősítésére az intézmény orvosát kérte fel.

54 E tekintetben, a Parlament állításával ellentétben, a rá háruló, az orvosi bizottság hatáskörének meghatározására vonatkozó feladat nem jogosítja fel a Parlamentet arra, hogy értékelje a biztosított által a foglalkozási megbetegedés elismerése iránti eljárás keretében továbbított iratok orvosi relevanciáját, amikor arra kéri fel az orvosi bizottságot, hogy véleményezze a kinevezésre jogosult hatóság határozattervezetét.

55 Ugyanis amikor a biztosított vagy annak örökösei arra kérik az orvosi bizottságot, hogy adjon véleményt, az intézménynek kizárólag az a feladata, hogy meghatározza az orvosi bizottság hatáskörét. E hatáskör keretében kell e bizottságnak eljárnia a biztosításra vonatkozó szabályzat 22. cikkének (2) bekezdése szerint mind a biztosítottat képviselő orvos jelentése, mind adott esetben a biztosított által továbbított más releváns orvosi jelentések által felvetett orvosi kérdések tekintetében, e szabályzat 20. cikkének (2) bekezdése alapján. Az ennek keretében továbbított és esetlegesen a biztosítottat az orvosi bizottságban képviselő orvostól eltérő orvosok által készített orvosi jelentések pontosítják azon orvosi kérdéseket, amelyeket ezen orvosok fel kívánnak vetni annak érdekében, hogy vitassák az intézmény orvosának következtetései alapján a kinevezésre jogosult hatóság által készített határozattervezetet. A biztosításra vonatkozó szabályzat 22. cikkének (2) bekezdésében tett utalás az ugyanezen szabályzat 20. cikkének (2) bekezdése alapján továbbított releváns orvosi jelentésekre nem értelmezhető úgy, mint amely az orvosi bizottság hatáskörének meghatározásáért felelős intézményt feljogosítja arra, hogy az e bizottságnak való továbbítás érdekében megkülönböztesse az általa relevánsnak tartott jelentéseket a többitől, különben megfosztaná a hatékony érvényesüléstől a biztosításra vonatkozó szabályzat 22. cikke (3) bekezdésének első mondatát. A biztosításra vonatkozó szabályzat 22. cikkének (2) bekezdése szerint ugyanis az e szabályzat 20. cikkének (2) bekezdése alapján továbbított orvosi jelentések azok, amelyeket a biztosított vagy örökösei a biztosításra

vonatkozó szabályzat rendelkezéseinek alkalmazása céljából az intézmény által kijelölt orvosnak vagy orvosoknak való továbbítás szempontjából hasznosnak ítéltek. Ennélfogva kizárólag a biztosított vagy örökösei jogosultak a szóban forgó orvosi jelentések releváns jellegének értékelésére.

56 Következésképpen azáltal, hogy az orvosi bizottság elé terjesztett akta összeállítása céljából orvosi jellegű kérdésekről nyilatkozott, a Parlament túllépte hatáskörének korlátait és megsértette az orvosi bizottság munkájának szabályszerűségét.

57 Ilyen körülmények között nem tekinthető úgy, hogy az orvosi bizottság a biztosítási szabályzatnak az ítélkezési gyakorlatban értelmezett 22. cikkének (3) bekezdésének megfelelően megvizsgálhatta az összes rendelkezésre álló és az értékeléséhez esetlegesen hasznos dokumentumot, ahogyan az a fenti 45. pontban szerepel.

58 Ebből következik, hogy az orvosi bizottság feladatát szabálytalan körülmények között végezte, így a munkájának befejezésekor a kinevezésre jogosult hatóságnak továbbított jelentések jogsértőek.

59 E tekintetben egyértelmű, hogy a vitatott iratok közül azok, amelyek a Parlament szerint az orvosi bizottságnak már továbbítottakhoz hasonló információkat tartalmaztak, rendelkezésre álltak e bizottság munkája során. Továbbá az sem vitatott, hogy az ilyen iratok többek között a szóban forgó betegségek foglalkozási eredetét megállapító különböző orvosok orvosi jelentései és az RCAM-nak a felperes által végzett kezelésekre vonatkozó különféle jóváhagyásai voltak. Mivel az ilyen iratok nyilvánvalóan kapcsolódnak a felperes betegségéhez, nem kizárt, hogy amennyiben az orvosi bizottságnak lehetősége lett volna megvizsgálni ezen iratokat és adott esetben figyelembe venni azokat, akkor más következtetésre jutott volna (lásd ebben az értelemben: 1997. július 15-i R kontra Bizottság ítélet, T-187/95, EU:T:1997:119, 57. pont).

60 Mivel a megtámadott határozatokat az orvosi bizottság jelentései alapján fogadták el, azok olyan eljárási hibában szenvednek, amely igazolja a megsemmisítésüket.

61 A fentiekre tekintettel az első jogalap harmadik részét el kell fogadni.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az Európai Parlament 2018. augusztus 7-i, az AW betegségei foglalkozási eredetének elismerése iránt 2016. július 15-én és 28-án benyújtott kérelmeket elutasító határozatait megsemmisíti.

2) A Törvényszék a Parlamentet kötelezi a költségek viselésére.

da Silva Passos Reine Truchot

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. május 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások